

Oslo, 5/9-69

Den nyvalgte sentralkomiteen i SUF (m-1) har konstituert seg, og valgt Pål Steigan til formann. Den har valgt et arbeidsutvalg som har den daglige ledelsen av forbundet, under ledelse av kamerat Steigan.

Med dette følger den første større samlinga av opplysninger og direktiv til lags- og gruppestyrene fra det nye AU. Et direktiv er sendt for seg. Opplysningene og direktivene bør behandles i den rekkefølgen de er plassert fra AU.

Alle almene skriv med direktiver og opplysninger fra SK i plenum, AU og SKs underutvalg i Oslo, vil fra nå av være undertegna av formannen. (Unntatt fra dette er altså vanlige brev, meldinger fra utvalg utafor Oslo osv.)

1. Forordning om de økonomiske forhold i forbindelse med den økonomiske og sociale politik i Danmark.

2. Melding til styrene om behandlingen av skriftlige direktiver, opplysninger, Bolsjevik og andre interne skriv.

I) Sentralstyrets gamle ordning i forhold til AUs nye.

[illegible]

Samtidig fantes det ikke klart skille mellom det som var direktiv, det som var oppfordringer og det som var opplysninger. Direktiv, opplysninger og allmene råd og vink kom hultet til bul-er. Det var heller ikke noe skille mellom saker av interesse for styrene og saker av interesse for alle medlemmer.

Dette har gjort arbeidet vanskeligere for styrene. Det har ikke vært lett å skjønne hva som var direktiv og hva som var oppfordringer, det har vært vanskelig å prioritere og å skjønne åssen direktiv skulle settes ut i livet. Dessuten har medlemmenes tid på lags- og gruppemøter blitt opptatt med rene styresaker. Dette har tatt tid fra den politiske diskusjonen og gjort det lettere for utenforstående å skaffe seg opplysninger om hva vi drev med.

AU i den nye sentralkomiteen vil fra nå av gjennomføre en oppdeling mellom skriftlige direktiver, oppfordringer og meldinger. Det vil bli gjennomført at det klart og tydelig står hvem de skal behandles av, og hvordan de skal behandles. Det vil også bli gjennomført en ny ordning når det gjelder BOLSJEVIK.

II) Skriftlige direktiv og behandlinga av dem.

Det ledende organet i SUF(m-1) mellom landsmotene er SK og dens AU.SK/AU leder forbundet leder forbundet mellom landsmotene ved å sende ut direktiv til forbundets øvrige organer. Direktiv gir linja for forbundets arbeid på de forskjellige områdene.

I SUF(m-1)s nye vedtekter er det slått fast at alle lavere organer plikter å følge direktiv fra SK og AU. Lag skal være i stand til å sette direktiv ut i livet, fordi de ikke har krefter til det ennå.

Direktiv vil alltid være retta til noen spesielle instanser innadfor forbundet, de vil ikke bli kastet ut i lause lufta, utan at noen får spesielt pålagt å sette dem iverk. Eksempel: "Nå må hele forbundet studere Mao Tsetungs tenkning". Dette er ikke et direktiv. "Lagsstyrene må snarest mulig sørge for at det kommer i gang studier i Mao Tsetungs tenkning på grunnlag av den nye grunnsirkelen". Dette er et direktiv. Direktiv kan være retta til et spesielt utvalg, et fylkesstyre, et eller flere lag eller medlemmer. Det kan også være retta til alle lagsstyrer eller alle medlemmer. Ettersom oppdelinga av lag og grupper gjennomføres i hele forbundet i samsvar med de nye vedtektene, vil de fleste allmenne direktivene bli gitt til lagsstyrene, mense gruppestyrer vil få færre, enklare og lettere direktiv. Intil denne oppdelinga er foretatt, vil allmenne direktiv gå ut både til lagsstyrer og gruppestyrer.

- 3 -

Direktiv til grunnorganisasjonene. Disse kan rette seg bare til styret, eller til alle medlemmer. Uansett skal slike direktiv behandles i styret først. Direktiv til medlemmer skal først gjennomdrøftes i styret, slik at de kan legges best mulig til rette på medlemsmøtene.

Direktiv i skriftlig form vil utenom selve direktivet, også som regel ha med særskilt rettleiing, og en forklaring på hvorfor saka som behandles er viktig. Eksempel: skrivet om Vietnam-uka inneholder 1) Direktiv om at laga skal delta i Vietnam-uka 2) Rettleiing til styret om hvordan saka skal behandles 3) Forklaring på hvorfor Vietnam-uka er viktig.

Når det gjelder behandlinga av direktiv i styrer og utvalg, så bør det gjøres i samsvar med formann Maos rettesnor for behandling av direktiv:

"Når vi sier at et direktiv fra høyere hold er riktig, er det ikke bare fordi det kommer fra et "høyere ledende organ", men fordi dets innhold stemmer overens med både de objektive og de subjektive betingelsene i kampen og oppfyller dens krav. Det er helt feilaktig å innta en formalistisk holdning og blindt gjennomføre direktiver uten å diskutere og undersøke dem i lys av de faktiske forhold, bare fordi de kommer fra et høyere organ. Den ugang som denne formalismen gjør er årsaken til at partiets linje og taktikk ikke slår dypere rot i massene. Å blindt sette ut i livet et direktiv fra et høyere organ, tilsynelatende uten uenighet, er faktisk ikke å sette det ut i livet, men den listigste måten å motsette seg eller sabotere det på." (Fra bekjemp bokdyrkelsen - AUs understrekning).

På grunnlag av dette bør behandlinga skje på følgende måte:

Først diskuterer styret/utvalget om man forstår direktivet, er enig i det og mener det kan settes ut i livet.

Dersom styret/utvalget mener at direktivet er feilaktig, må det så snart som mulig gi melding og forklare årsaken til AU. Dersom direktivet likevel ikke endres, skal det følges.

Når direktivet er forstått, drøfter styret/utvalget hvordan det skal settes ut i livet i praksis.

Dersom direktivet skal gjennomføres av medlemmer i laget utenom styret, så legger styret fram innholdet i direktivet og dets mening om hvordan det skal gjennomføres til drøfting for medlemsmøtet. Grunnprinsippet her må i samsvar med den sentralistiske metoden for ledelse være at enhver sak er grundig tilrettelagt av styret, før det legges fram for medlemmene.

III) Skriv til styret skal behandles i styret.

Alle direktiv, oppfordringer, meldinger osv. som kommer skriftlig til lag eller grupper skal nå behandles i styret først, og legges til rette av det.

På skriv vil det enten stå til styret eller til alle medlemmer. Bare de skriv eller deler av skriv som er merket til alle medlemmer skal refereres i sin helhet fra styret, evt. mangfoldiggjøres til medlemmene. Skriv til styret skal om nødvendig refereres i hovedsak, dersom saka gjelder hele lagets/gruppas arbeid. De skal under ingen omstendigheter mangfoldiggjøres.

- 4 -

Referering av skriv som bare angår styrearbeidet tar tid fra viktig lagsarbeid, som vi før har nevnt. Styrene bør derfor vende seg til å skjære vekk uvesentligheter, legge fram sakene på en sammenfatta måte og konsentrere oppmerksomheten om det viktigste. Medlemsdemokratiet innebærer ikke at tida skal tas opp med alle slags formalsaker, men at politikken diskuteres. Bare eventuelle agenter har interesse av de praktiske detaljene i styrearbeidet.

IV) Ny stil på Bolsjevik.

I samsvar med dette vil også opplysninger til styret, mer uvesentlige rapporter osv. bli skåret bort fra den interne medlemsavisa Bolsjevik. Mange medlemmer av forbundet Leser nå ikke Bolsjevik, fordi de synes avisa er for tjukk til at de kan komme gjennom den, inneholder for mange uvesentligheter og ting som ikke angår dem, det er for vanskelig å skille ut det viktigste osv.

Bolsjevik vil fra nå av bli tynnere og lettere oversiktlig, og inneholde bare mer viktig stoff. Den vil inneholde de viktigste uttalelsene fra SK, AU og andre organer i den grad de ikke blir gjennomgått andre steder, teoretiske artikkler om viktige problemer i SUF(m-l)s arbeid og interne kamp, om viktige debattinnlegg.

I samsvar med dette må det også sørges for at forbundets medlemmer virkelig får og Leser Bolsjevik.

AU. P.Stoigan.

3) Første direktiv om forbundets sikkerhet.

Umiddelbare tiltak som skal settes i verk for å sikre at opplysninger om SUF(m-1) ikke faller i hendene på klassefienden.

I) DIREKTIV TIL ALLE MEDLEMMENE.

Medlemmer og sympatisører. Ikke fortell hvem de er. Ingen ikkemedlemmer eller ukjente har rett til å få svar på spørsmål om det. Husk at det kan koste en kamerat mye om du slarver - f.eks. jobben.

På spørsmål om SUF(m-1) i samband med jobb, opptak på skole osv., så si om nødvendig og mulig at du ikke er medlem.

Alle medlemmer bør øyeblikkelig slutte å gå med SUF-mørke.

Opplysninger om SUF. Ikke diskuter SUF i telefon og brev dersom det ikke er tvingende nødvendig - vent heller noen dager og diskuter heller privat.

Det er forbudt å nevne SUF(m-1) i samtaler på kafeer, ibusser og andre steder der folk man ikke kjenner kan høre, dersom man snakker om interne forbundssaker. Må slike saker diskuteres, så vend deg til å unngå farlige spørsmål og ordlegg deg slik at tilfeldige tilhørere ikke kan forstå hva du snakker om. Marker du at noen virker særskilt interessert, så hold kjeft.

Pass godt på BOLSJEVIK og andre interne dokumenter. Pass på at du ikke har dem med deg sånn at du kan miste dem eller glemme dem. Oppbevar dem slik at de ikke kan bli lest eller stjålet av uvedkommende.

Revolusjoner overvåkenhet. Unngå rykter å slarv, i og utafor forbundet. Noen kamerater kan ikke dy seg for å skryte av det forbundet driver med, og forteller til alle og enhver at "nå har SUF(m-1) planlagt en jelig fin aksjon"... eller de forteller om de vansker rørsla har: "Det er motsetninger i det spesielle laget..." "Slik er uverdigg for en kommunist og hjelper bare klassefienden til å få teften av saker og ting.

Kritiser og rapporter til styret, dersom kamerater sprer slarv eller bryter sikkerhetsreglene på annen måte. Folk som ikke bedrer seg etter slik kritikk, er enten agenter sjøl eller ufrivillig hjelpere for agenter, og bør ut av forbundet.

Når det gjelder saker innafor forbundet som virker mistenkelig, så er rykter og slarv spesielt skadelig. Slike opplysninger er blitt spredd raskt av nysjerrige og sensasjonslystne kamerater som "bare" snakker med "en god kamerat - iall hemlighet." Slik gir provokatører den nødvendige advarsel de trenger for å skjule sine spor å komme unna.

Rapporter mistenkelige saker i forbundet bare til en politelig kamerat i styret og hold sjøl strengt kjeft! Kamerater som ikke følger denne regelen, er direkte farlige for forbundet.

II) Direktiv til styrene. (gjelder også for utvalg og lignende)

Medlemmer og sympatisører. Lister over dem må være lagret trygt hos en betrodd kamerat, og de må ikke mangfoldiggjøres og spres.

Innkall bare i nødssfall et medlem gjennom posten eller telefon. Unngå også å sende medlemmene opplysninger, skriv o.l. i posten.

Vurder om laget i noen tilfeller skal holde det helt hemmelig at en kamerat er med i SUF(m-1) - f.eks. en som prøver å få jobb på en viktig bedrift.

- 6 -

Sikring av styrearbeidet. Offentliggjør minst mulig av styresammensettinga - om det er nødvendig, så helst bare formannen.

Unngå å innkall styre i telefon eller brev, men ha styremøtene etter avtale og helst privat.

Protokoller, viktige dokumenter o.l. Lagsstyrets dokumenter bør helst oppbevares hjemme hos en betrodd kamorst, der færrest mulig veit om det. De bør ikke stå framme på et lagskontor der folk kommer og går. Det er heller ikke bra nok om de ligger nedlåst på et sånt sted, der folk veit om det og eventuelt kan bryte seg inn.

Styret må strengt følge reglen om at styredokumenter ikke skal spres og mangfoldiggjøres, og referes i hovedsak og ikke i alle detaljer.

Medlemsmøter. Når det foregår styrevalg, behandling av viktige interne direktiver o.l. må det bare delta folk man kjenner godt og stoler på. Prøv fortrinnsvis å holde slike møter privat, slik at uvedkommende ikke veit hvor og når de holdes.

Prøv også å gjennomføre dette med øvrige medlems- og studiemøter o.l. (Dette gjelder sjølsagt ikke åpne møter o.l.).

Korrespondanse med sentrale organer. Skriv alle brev ut fra den forutsetninga at sikkerhetspolitiet leses det. Dette betyr ikke at ingen interne saker skal behandles, men at bare det som er mest nødvendig skal med. Det som ikke er så umiddelbart viktig, kan rapporteres muntlig seinere, skriftlige rapporter kan sendes med en kamorat som reiser osv.

Skriv ikke SUF(m-1), bare SUF(m-1)s adresse ut på konvolutten. Skriv ikke SUF-lagets avsenderadresse bakpå.

Sentrale organer har heretter bare ha et kontaktnavn med adresse i hvert lag/gruppe. Medlemslister, styresammensetning osv. skal bare overleveres til høyere organer når vi uttrykkelig ber om det, og aldri gjennom brev. Dette betyr at all innsending av medlemslister til sentrale organer, gjennpport av medlemskort osv. øyeblikkelig skal opphøre. Unngå å nevne navn i brev når det ikke er spesielt nødvendig. La en bestemt kamorat eller et pseudonym undertekne brevene fra lagsstyret.

Opplysninger om aksjoner o sv. må vurderes nøie. Illegale aksjoner må aldri rapporteres i brev. Det samme gjelder de spørsmåla som er behandla i det særlige direktivet fra AU.

Vær forsiktig med rapporter om indre motsigelser og partifientlige elementer. Det samme med arbeid i bedrifter, planer om streiker o.l. der opplysningene kan komme videre til bedriftseierne. Opplysninger til SOR må sjølsagt være fullstendig riktige dersom vi fortsatt skal få studiestøtte. Med tanke på det må styrene sikre seg her i samsvar med den rettleiinga de vil få fra sentrale organer.

Revolusjonær årvåkenhet. Lagstyret må være seg bevisst at det har spesielt ansvar for lagets/gruppas sikkerhet.

Styret bør sette seg inn i medlemmenes bakgrunn for å få greie på hva de har drevet med før. Særlig årvåkenhet må vises når det gjelder nye medlemmer, som ingen kjenner særlig godt. Om styret får greie på noe mistenkelig, må det straks ta et fast grep om saka og følge den opp. Om nødvendig må det ta kontakt med høiere organer for å få råd og annen hjelp.

Styret må kritisere og irettesette folk som slarver og er ufor-siktlige. Om nødvendig, må det foreslå at folk som slett ikke bedrer seg suspenderes eller ekskluderes.

Vedtektene slår fast at alle eksklusjoner skal rapporteres til sentralkomiteen. Dette bør nå også gjelde folk som har søkt medlems-skap i grunnorganisasjonene og er blitt avvist. Det har flere ganger hendt at slike folk etterpå har søkt medlemskap i andre lag, som ikke kjenner forhistorien deres.

Om nødvendig skal styret sørge for at folk som beviselig er agenter for klassefienden blir hengt ut offentlig.

III) Direktiv til styrene, distriktsstyrene, utvalg osv. Om avholdelse av større konferanser, distriktsmøter m.m.

Forarbeid. På forhånd må de som har ansvaret for slike møter, sikre at agenter kan få greie på minst mulig opplysninger som kan skade forbundet, enten de befinner seg i eller utenfor salen.

Navn og navneoppsett. I store forsamlinger der folk ikke kjenner hverandre kan det være en fordel å unngå å bruke navn i debatten. Dette kan gjøres f.eks. ved at bare ledelsen har en navneliste, at den forsyner tilstedeværende med talkort som de deretter blir ropt opp etter.

Fotografering og lydbåndopptak. Skal det være forbud mot på møter og konferanser. Skal evt. bare foretas av en betrodd kamerat på vegne av ledelsen, og etter retningslinjer som er nøie drøfta på forhånd.

IV) Til styrene. Utdrag fra direktiv til sentrale organer.

All post til SUF-laga og grupper, såvel enkeltbrev som sendinger, skal heretter adresseres til laget/gruppas adresse. Det skal ikke stå SUF på brev eller sendinger.

Spesiell rettleiing for styrene.

Direktivet bør drøftes rolig på styremøte uten unødige hastverk. Husk at den feilaktige arbeidsstilen på dette området likevel har vært framherskende så lenge, at et par dager fra eller til nå ikke spiller så stor rolle.

Drøft grundig gjennom område for område, og få greie på hvordan direktivet kan settes ut i livet der. Drøft spesielt sporeområdet om hva som kan sies i rapporter, i samtaler på offentlig sted osv. Hovedsaken er ikke at det ikke skal sies noe som helst - en umulighet ennå - men at det som skal sies skal ha en slik form at klassefienden kan få minst mulig nytte ut av det.

Dersom det viser seg umulig å sette hele direktivet ut i livet på en gang, så følg formann Maos rettleiing og "ta munnfull for munnfull". Sturet må absolutt ikke kaste seg hodekulls ut i panikkartete tiltak, som ikke er grundig gjennomtenkt. Gjennomfør heller direktivet litt etter litt, på område etter område, men virkelig effektivt og grundig.

Husk at direktivet skal kunne forklaras for medlemmene på en skikkelig måte før det kommer opp på et medlemsmøte.

Særskilt forklaring til styrene angående SUF-merker.

Mange kamerater har vært uenige i at vi bør slutte å gå med SUF-merker. Det har vært hevdet at vi i så fall ikke bare bør slutte med SUF-merker, men også med alle andre merker: Mao-merker, FNL-merker osv.

AU mener at dette motargumentet ikke er godt nok. Når det gjelder Mao-merker og ganske spesielt FNL-merker, så er det ganske mange folk som går med dem uten å være medlemmer av SUF(ml), og tilmed uten å sympatisere med forbundet.

Ved å se hvem som går med slike merker kan altså klassefienden få en slags oversikt over en del personer som sannsynligvis eller muligens sympatiserer med SUF (ml), og som kanskje er medlemmer. Men ved å se på SUF-merker kan klassefienden få en nøyaktig og sikker oversikt over folk som virkelig er med i forbundet.

Det er klart at dette gjør det lettere for klassefienden å foreta en helt nøyaktig oppmerking av forbundets nett, og er til stor fordel for arkiver o.l. Det er også klart at det kan skape vansker for det enkelte medlem når han kommer inn på en ny jobb, skole o.l. Så lenge vedkommende bare er observert med Mao- eller FNL-merke, kan han hevde at han sympatiserer med forbundet. Er vedkommende derimot sett med SUF-merke, er det opplagt for ledelsen at han er medlem. Dette kan komme til å bety en ganske stor forskjell.

Det er blitt hevdet at på mange små steder, der SUF(ml) har ganske små avdelinger og forholdene er "oversiktlige", gjelder ikke disse argumentene. "Det er noe annet i Oslo og Bergen. Hos oss veit alle at vi er SUF(ml)ere likevel, enten vi går med Mao- eller SUF-stjerne." Dette er heller ikke riktig. Forholdene er aldri så oversiktlige at dette ikke spiller noen rolle. Nettopp på et "oversiktig" sted, vil alle og enhver med sikkerhet kunne se at nå er en spesiell person ikke lenger sympatiser, men medlem, for han/hun har satt på seg stjerna. De vil kunne se at en annen har meldt seg ut, for vedkommende har plukket av seg stjerna osv. Nettopp på et "oversiktig" småsted, vil derfor bruk av SUF-stjerna kunne gi helt nøyaktig oversikt over omtrent hele SUF(ml)-laget til enhver tid.

Disse argumentene bør legges fram for medlemmene i laget, dersom det finnes uenighet om spørsmålet med SUF-merker.

FORKLARING TIL DIREKTIVET OM FORBUNDETS SIKKERHET. TIL ALLE MEDLEMMER.

"Det aller beste sikringsarbeidet er godt massearbeid. Har kommunistene gode kontakter med massene, så vil de også kunne svømme idem som fisken i vannet. Massene vil hjelpe dem, beskytte dem og skjule dem om nødvendig. Og har kommunistene bare mange aktive tilhengere og sympatisører, så kan bevegelsen raskt bygges opp igjen og føres videre, sjøl om tilmed 95 % av dens nåværende medlemmer skulle bli likvidert. Altså må sikringsarbeidet vårt ikke stå i motsetning til massearbeidet ellers hindre det noe særlig. Vi må ikke være redda for å snakke med folk, selge aviser, demonstrere osv. - dvs. for å gjøre vår plikt som kommunist, tjene folket, ta ledelsen. Dette er sikringsarbeidets første bud."

-Sitert fra forklaringa til direktivet,
3. del, Hvilke feil kan vi gjøre i arbeidet
for å trygge forbundets sikkerhet?

Sitatet er satt inn i første rapporten
etter vedtak i AU.

HVORFOR MÅ SUF(m-1) TA SPESIELT HENSYN TIL SIN SIKKERHET?

SUF(m-1)s 6. landsmøte gjorde dette vedtaket om forbundets sikkerhet:

I tråd med vedtakenes § 3, punkt 3, vil landsmøte uttale:

a) Alle medlemmer, lag og organer i forbundet må strengt overholde prinsippet om revolusjonær årvåkenhet. Interne opplysninger, notater, dokumenter, navn og eventuelle navnelister må omgås med stor forsiktighet, slik at de ikke faller i uvedkommendes hender.

b) Landsmøtet henstiller forøvrig til den nye sontralkomiteen å utarbeide nærmere direktiver for å ivareta forbundets og medlemmenes sikkerhet overfor klassestaten.

Dette er grunnlaget for direktivet, som nå er sendt ut. Borgerlige elementer i "venstre" - bevegelsen hevder at vi marxist-leninister tar spørsmålet om sikkerhet og revolusjonær årvåkenhet for alvorlig. De snakker hånlige om "paranoia" og liknende uttrykk for sinnssykdom. Dette henger sjølsagt sammen med at de nekter å godta at folket i Norge lever under monopolkapitalens diktatur. Så lenge man tror at Norge er "fritt" og "demokratisk" - ja, da er det sjølsagt ikke lenger behov for å sikre seg spesielt mot klassefienden, og man kan le hånlige av mørkeredde stakkarer som mener det er nødvendig.

For marxist-leninister er dette standpunktet uakseptabelt. Medlemmer av SUF(m-1) kjenner statens klassekarakter, de veit hvem de viktigste maktthaverne i landet er. De ser det som absolutt nødvendig å foreta de tiltak som er nødvendig for å sikre den revolusjonære bevegelsens arbeid mest mulig. Dette gjør de ikke fordi de er sinnsyke eller liker å løke politi og røver, men fordi de innser at det må til, dersom arbeiderklassen skal kunne seire. I bunn og grunn er altså spørsmålet om sikkerhet et spørsmål om arbeid har alvorlig innretning eller ikke, det er et spørsmål om klassestandpunkt.

Vi veit at klassefienden i mange forskjellige skikkelser alltid er interressert i informasjon om kommunistene og de revolusjonære organisasjonene. Han vil gjerne vite hvem som er medlemmer og sympatisører, utbredelsen av organisasjonene og deres eventuelle svakheter, og hva de foretar seg og planlegger.

Klassefienden lider ikke hverken av sykkelig nyskjerrighet eller tåpelig nervøsitet. Han er tvert imot fornuftig. Han veit at kommunistene, det arbeidende folkets mest trofaste krefter og beste ledere, er den mest standhaftige fienden mot hans herredømme som finnes. Derfor vil han vite mest mulig om dem slik at han kan holde dem under oppsikt, skade dem og slå dem mest mulig grundig ned om nødvendig.

Han er interressert i navn - bl.a. for å kunne fengsle eller drepe kommunister, hvis det skulle bli nødvendig å møte en massebevegelse med åpen fascisme. Unntakslovene er ikke laget for morro skyld (se KLASSEKAMPEN nr. 4, 1. mai 1969). Men han trenger navnelister, nå også, revolusjonære bør ikke komme inn i stillinger der de kan aveløre hommeligheter for ham eller gjøre spesiell skade ved agitasjon. Han fører svartelister over revolusjonære arbeidere, som ikke må slippes inn i bedrifter der de kan komme til å sette i gang noen slag bevegelse. Alt dette har vi helt ferske eksemplere på. Kjenner klassefienden utbredelsen av organisasjonene, deres forbindelsesledd og svakheter, så kan han også stoppe og lamme dem helt, om nødvendig. Politiske motsetninger - kanskje vi kan blåse dem opp, sånn at de gjør skade? Har en person svakheter - kanskje han kan kjøpes? Planlegger de en aksjon - kan vi komme med mottiltak på forhånd? Slik tenker klassefienden, ganske fornuftig. Og jo mer han veit om kommunistene, deres organisasjon og deres planer, jo bedre kan han da også vurdere når de virkelig begynner å bli en trussel for ham, slik at han er forberedt og kan komme dem i forkjøpet.

HVILKE FORMER TAR KLASSEFIENDEN, OG HVILKE METODER BRUKER HAN ?

Etterretningspolitiet og andre spionorganisasjoner er klassefiendens viktigste og farligste redskaper, i arbeidet med å spionere på kommunistene og skape provokasjoner mot dem. Men det er tåpelig å tro at alle agenter og provokatører kommer derfra. Det kan dreie seg om angivere som holder bedriftsledernes svartelister a jour. Det kan være folk fra høyreorganisasjoner eller fascistisk inspirerte eventyrere som jobber nærmest "free lance" på egen hånd, eller reaksjonært innstilte enkeltpersoner som tilfældig snapper opp opplysninger og går videre med dem. Det kan være den reaksjonære pressa som sender ut folk, eller kommer over saker på annen måte. Det hender også at folk fra SF, NKP, anarkistgrupper osv. går inn i kommunistenes organisasjoner for å skaffe opplysninger, provosere bråk og gjøre skade.

Etterretningspolitiet har bygget opp et svært, hemmelig arkiv med flere titusener navn på progressive og revolusjonære mennesker. Det har lagt vinn på å skape et nett over hele landet, med angivere på alle større steder og store bedrifter. Utenom etterretningens arkiv finnes det også andre arkiv over progressive. Politiet har arkiv over demonstranter. Det finnes militære arkiv, den amerikanske ambassaden har arkiv, det finnes egne svartelister for sjømenn osv. osv. Vi må rekne med at det er mange angivere i det laveste skiktet av pampere og byråkrater i "arbeider-bevegelsen", både folk som jobber for etterretninga og for bedriftslederne. Dette gjelder nok også noen tilsynelatende venstreorienterte. Etterretninga i det militære er det vel ikke nødvendig å minne om. Hysj-hysj nytter regelmessig metoder som fotografering av demonstranter, telefonavlytting, brevåpning. Man skaffer folk til arkivene ved å spørre dem ut når de søker visse jobber, skal inn på skoler osv. Mange navn har kommet i arkivet ganske enkelt ved at Hysj-hysj har funnet dem nevnt i notiser i avisene.

Opplysninger om forbundet kan skaffes ved at folk sniker seg inn i lokal-laga, og kanskje til og med klarer å få sentrale stillinger. (Vi veit at dette har skjedd). Slike folk er svært interresserte i medlemslister, brev, protokoller, melding om demonstrasjoner og aksjoner (særlig de illegale), de vil gjerne lytte på møter og konferanser der erfaringer drøftes og

linja legges opp. Slike folk er ikke nødvendigvis fra Hysj-hysj, som gjerne bruker opplysninger og stjålne dokumenter som uavhengige provokatører har skaffa. Slike folk har særlige fordeler i en ungdomsorganisasjon : etterretningsfolk er sjelden 15 år, en Unge-Høyre sympatisør er det ofte. Men saker kan også løkke gjennom uforsiktighet med papirer, lausprat og rykter, samtaler i busser og på kafeer osv.

Opplysninger etterretningstjenesten får, vil sjelden gå til pressa. Hysj-hysj ønsker nemlig å holde sin eksistens så skjult som mulig. Opplysninger til pressa kommer som regel fra uavhengige provokatører, eller fra uforsiktighet og rykter.

Noen ganger vil agenter ha interesse av å lage provokasjoner i forbundet - f.eks. ved å starte en "aksjon" som kompromitterer oss og skaffer bestemte personer i heisen. Folk fra høyreorganisasjonene, revisjonister og anarkister osv. vil ofte nettopp legge hovedvekta på å skape til bråk og skade innafor forbundet. Et ferskt eksempel på dette er revisjonisten som meldte seg inn i forbundet rett før valget. Han var tilhenger av Reidar T. Larsen, ikke marxismen-leninismen, og det viste seg at han var blitt medlem bare for å få høve til å skrive et innlegg til FRIHETEN der han som SUF, er oppfordret SUF'ere til å stemme NKP!

HVILKE FEIL KAN VI GJØRE I ARBEIDET FOR Å TRYGGJE FORBUNDETS SIKKERHET?

I dag må vi arbeide ut fra den forutsetninga at brev og viktige dokumenter leses, telefonen avlyttes og at det finnes angivere innafor forbundet, som har adgang til i hvert fall noen lag, konferanser, distriktemøter og andre store møter, til kontorer osv. Vi må også rekne med at opplysninger lett lekker ut på grunn av rot og uforstand, rykter og slarv.

Det finnes en tendens til at noen kamerater overvurderer oppgavens vanskelighet fullstendig. De fortviler og skriker opp om at "de veit alt om oss, de har liste over oss alle sammen". Dette er tøv. En sak er at det finnes flere arkiv. Om man er i et arkiv, er det ikke nødvendigvis sikkert at man automatisk er i et annet. I praksis kan dette komme til å gjøre ganske stor forskjell. Og hysj-hysj er heller ingen guddom som veit alt og ser alt. Det er grenser for hva dens nett får greie på. Det har enkelte flinke folk, men også mange klossete og dårlige angivere, som lett avslører seg og ikke får greie på noe særlig. Det får sikkert ofte dårlige og ufullstendige rapporter, der det viktige ikke er skilt ut fra det uviktige. Det kjenner ofte de ledende folka på et sted, men ikke alle medlemmene og svært få av våre sympatisører og nære venner. Det kan avlytte telefoner og lese brev, men vi veit bare sjelden hva som blir sagt under 4 øyne. Det er godt mulig å holde mye skjult for Hysj-hysj. Alle andre idéer må avvises.

Videre hender det at folk trur, at om f.eks. etterretninga eller andre : kjenner en opplysning, så er det ingen vits i å holde tett med den lenger. Dette er også tøv. Slikt er likevel ofte ukjent for andre som kunne ha spesiell nytte av det - f.eks. borgerpressa eller KU-ledelsen, som etterretningstjenesten vanligvis ikke sier noe til.

Noen folk gir fantasien alt for fritt spillerom når de diskuterer kampen mot angiveri og spionasje. De klekker ut fantastiske idéer og driver med sensasjonslystent prat i hytt og vær. Sånt passer bedre for en James-Bond-film enn for vårt nokterne revolusjonære arbeid. Det skapar en stemning av hysterisk oppskruddhet og usikkerhet som skader forbundet. Og noen resultater i praksis kan slike tiltak sjølsagt ikke gi, sånn at slike folk da også lett finner ut at det "nyttor ikke å gjøre noe."

Alle feilaktige, ensidige, overdrevne, hysteriske og sjablonmessige idéer om kampen mot angiveri og spionasje må avvises. Sikringsarbeidet må gjennomføres etter drøftinger og på en rolig og kald måte. Det begynner

ikke med fantastiske påfunn, men med ganske enkle og grei tiltak.

Det aller beste sikringsarbeidet er godt massearbeid. Har kommunistene gode kontakter med massene, så vil de også kunne svømme i dom som fisken i vannet. Massene vil hjelpe dem, beskytte dem og skjule dem om nødvendig. Og her kommunistene bare mange aktive tilhengere og sympatisører, så kan bevegelsen raskt bygges opp igjen og føres videre, sjøl om tilmed 95% av dens nåværende medlemmer skulle bli likvidert.

Altså må sikringsarbeidet vårt ikke stå i motsetning til massearbeidet, eller hindre det noe særlig. Vi må ikke være redde for å snakke med folk, selge aviser, demonstrere osv. - dvs. for å gjøre vår plikt som kommunister, tjene folket, ta ledelsen. Dette er sikringsarbeidets første bud.

Videre må vi ikke tro at vi kan holde forbundet 100% tett, og bli fortvilet når det ikke går. Oppgaven er ikke å skjule alt, men mest mulig. Den politiske diskusjonen, de politiske idéene våre behøver vi ikke å skjule, heller ikke de allmenne retningslinjene for kampen. Derfor kan vi f.eks. gjerne sende ut et skriv som dette, og kaldt og rolig rekne med at det havner på etterretningslederens skrivebord. Det vi vil, er å gjøre det så vanskelig som mulig å få greie på detaljene i taktikken osv.

Dette gjør vi ikke ved å gjøre forbundet usynlig, men ved å "minske siktbarheten". Minst mulig skal være synlig utenfra, det skal være så vanskelig som mulig å få full oversikt for angivere som er i rekken osv. Dette arbeidet begynner med ganske enkle tiltak, som noen kanskje tilmed vil synes virker nærmest snusfornuftige. Sikringsarbeidet begynner med de aller enkleste og mest nøkterne tiltak, som lett kan settes i verk straks. Det mer kompliserte lar vi vente til siden. Dette er sikringsarbeidets andre bud.

AU - P. Steigan

4) DIREKTIV TIL STYRENE OM VIETNAM-UKA 20-26 OKTOBER.

Alle lag må etter evne ta del i Vietnam-uka. Gruppene og kontaktene må vurdere situasjonen, og delta i den grad de finner det mulig.

Der det finnes FNL-grupper, må laga undersøke om det er blitt bestilt materiell, og om arrangementer blir forberedt skikkelig og i god tid.

Der det ikke finnes FNL-grupper, må laga se deltakelse i Vietnamuka som en plikt ut fra vedtaket om at den eksterne hovedoppgaven er agitasjon og propaganda. De bør bruke uka til intensiv spredning av Solidaritetskomiteens materiell, og om mulig også spre agitasjon og propaganda gjennom stands, møter og ved andre metoder.

Spesiell vekt må legges på å sette opp Solidaritetskomiteens plakat som oppfordrer til kamp mot fascistfilmen THE GREEN BERETS. Dette gjelder særlig på steder der man kan vente at filmen vil komme opp, men også på andre steder.

Spesiell rettleiing til styrene.

Vi ber om at styret i samsvar med oppgavens viktighet ikke tar overflatisk på den og feier den unna på en formalistisk måte, f.eks. ved å bestille svært lite materiell og så mene man er ferdig med det hele. Man bør foreta en nøye vurdering av mulighetene før det bestilles materiale, slik at man ikke får for lite, og slik at det heller ikke blir svære bunker til overs.

Vi ber også om at laga tar de økonomiske forpliktelsene overfor Solkom ~~svært~~ alvorlig og sender betaling for materiellet så snart som mulig etter at Vietnamuka er over.

Forklaring.

Utviklinga både i Vietnam og i Norge gjør det særlig viktig at det ikke blir noe stillstand eller tilbakegang i støtten til det vietnamesiske folkets kamp.

Sosial-imperialistene øver press på det vietnamesiske folkets ledere, for å få dem til å avblåse kampen og kapitulere for USA-imperialismen. De har hatt visse framskritt, og bl.a. mot vietnamesernes vilje (slik vi kjenner til det fra tidligere) tvunget dem til "forhandlinger" med USA i Paris. Men kampen på slagmarka fortsetter, den har de ikke klart å stoppe. Så lenge den fortsetter, er vietnams folk på vei mot seieren.

I Norge er valget et ledd i en utvikling som gjør at stadig flere progressive arbeidsfolk og ungdommer mister trua på parlamentarismen. Dette gjør det mulig å dra stadig breiere grupper med i massebevegelsen, og i første omgang å styrke frontene. Situasjonen innenlands er utmerket når det gjelder å styrke SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM moralsk og organisatorisk, og å tilføre sosialdemokratiet, representert ved "Vietnambevegelsen i Norge", et nytt nederlag.

Dette viser klart betydninga av Vietnam-arbeidet. Og vi revolusjonære kan ikke vente at Vietnam-arbeidet skal gå fram om vi ikke resolutt stiller oss sjøl i spissen og aktivt støtter det. Det er det nemlig ingen andre som verken kan eller vil gjøre - ikke revisjonistene i NKP-ledelsen, ikke reformistene i SF og AUF. Derfor må ingen revolusjonær tru at den kommende Vietnam-uka er uvesentlig eller likegyldig; at den er "under vår verdighet" for vi har "viktigere ting å gjøre". Mer enn noen sinne er det nå nødvendig å ta et fast grep om Vietnam-arbeidet, og støtte det fram til nye seire.

AU-P. Steigan

5) DIREKTIV TIL LAGS-OG GRUPPESTYRER OM SPREDNING AV

BROSJYRA "NEI TIL ØKT UTBYTTING! TIL KAMP FOR ET SKIKKELIG LØNNSOPPGJØR!"

Den første faglige brosjyra SUF(ml) gir ut foran lønnsoppgjøret 1970 er nå ferdig. Alle lag må ta aktivt del i å spre denne brosjyra mest mulig effektivt. Det skal først og fremst tas sikte på å dekke arbeidsplassene, bare i spesielle tilfelle bør den spres andre steder, og da bare på slike steder der den blir lest av arbeidsfolk.

Lagsstyret må straks ta opp til vurdering hvor mange brosjyrer laget behøver, det må her både tas hensyn til hvor mange arbeidsplasser lagets distrikt innbefatter og hvor mange brosjyrer laget er i stand til å spre. Brosjyra koster 3 øre pr. stk. Vedlagt følger et prøveeksemplar. Bestillingene må komme raskt.

Kommentar.

Denne brosjyra skal underbygge de krav vi mener det er riktig og viktig at arbeidsfolk fremmer foran lønnsoppgjøret. I tida framover blir disse krava tatt opp i klubber og fagforeninger, det er derfor viktig at brosjyra blir spredd så raskt som mulig.

Alle marksist-lenenister må skjønne viktigheten av å støtte opp om de fagorganisertes rettferdige kamp mot økt utbytting, også om de selv ikke er direkte berørt av dette lønnsoppgjøret eller står på noen arbeidsplass. Ved å bistå med hjelp for å begrunne skikkelige og riktige krav, vil vi vinne tillit blant massen av arbeiderne for sosialismen.

AU-P. Steigan.

6) MELDING TIL STYRENE OM ØKONOMIEN.

Økonomien er en viktig del av den virksomhet en marxistisk-leninistisk organisasjon utøver. En av forutsetningene for at Sentralkomiteen skal kunne sette landsmøtevedtak ut i livet og ellers kunne tillempe marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning i praksis, er en god økonomi for forbundet og at arbeidet med økonomien både sentralt og lokalt drives så effektivt som mulig. Dette kan bl.a. gjøres ved at laga/gruppene og andre avdelinger innen forbundet praktiserer helt elementære retringslinjer for forretningsføring. I forhold til sentrale organer som Sentralkomiteen, Klassekampen og Ungsosialisten betyr dette i praksis bl.a.:

Betaling av materiell skal sendes til vedkommende avdeling i forbundet som har sendt materialet:

- a) BETALING FOR MATERIELL SENDT AV SENTRALKOMITEEN SENDES TIL POSTGIRONR 20 06 15.
- b) BETALING FOR MATERIELL SENDT AV UNGSOSIALISTENS REDAKSJON SENDES TIL POSTGIRONR 20 60 68.
- c) BETALING FOR MATERIELL SENDT AV KLASSEKAMPENS REDAKSJON BETALES TIL POSTGIRONR 20 66 99.
- d) BETALING FOR MATERIELL SENDT FRA SOR SENDES TIL POSTGIRONR 20 09 46.

NB! E) VED HVER INNBETALING SKAL DET SKRIVES PÅ POST= GIROTALONGEN HVILKE REGNINGER, MEDLEMSKONTINGENT FOR HVILKET TIDSROM, OM DET ER GAVER, HVILKE INNSAMLINGER OSV. DET GJELDER.

"Vi går inn for å stole på egen innsats. Vi håper på hjelp utenfra, men forlitter oss ikke på den. Vi støtter oss på våre egne bestrebelser, på hele vår armés og hele vårt folks skapende krefter."

"VI MÅ LÆRE Å MESTRE ØKONOMISK ARBEID."

MAO TSETUNG.

SETT MAO TSETUNGS TENKNING I LEDELSEN PÅ ALLE OMRÅDER!

AU- P.Steigan.

7) MELDING TIL LAGSSTYRENE.

Om direktiver og skriv som kommer fra arbeidsutvalget i nær framtid.

Direktiv om gjennomføringa av den demokratiske sentralismen.

De nye vedtektene, som slår fast at SUF(ml) fra nå av skal organiseres helt og fullt på dendemokratiske sentralismens grunnlag, innebærer at forbundet må gå gjennom en god del organisatoriske endringer på alle plan. Bl.a. skal det foretas en skikkelig inndeling i lag og grupper, og distriktsorganisasjonene skal nyvurderes.

AU arbeider med et direktiv om gjennomføringa av de nye vedtektene. Det vil også komme ei rettleiing for diskusjonen om dette, og spesiell rettleiing til mange enkeltlag/grupper o.l. Inntil styrene har fått dette er det ikke nødvendig å ta opp disse spørsmålene.

Direktiv og meldinger i samband med propaganda/agitasjon om lønnsoppgjøret.

Faglig utvalg har laget en plan for propagandaen og agitasjonen i samband med lønnsoppgjøret. (Den første løneseddelen er alt nå behandla i eget direktiv.) Oversikt over de brosjyrer vi alt nå veit skal komme og flere direktiv og opplysninger vil bli sendt til styrene.

Ny utgave av program og viktige vedtak.

Den nye plattform, vedtektene og de andre sentrale vedtaka vil, så snart de er ferdig redigert, bli utgitt i et hefte med de viktigste vedtaka fra SUF(ml)s 6. landsmøte. Det vil også bli sendt ut rettleiing for bruk og spredning av dette heftet.

Nytt Bolsjevik.

BOLSJEVIK vil være ferdig redigert om kort tid, etter de nye retningslinjene som det er redegjort for i denne utsendelsen.

Av innholdet: I samsvar med vedtak i SK vil BOLSJEVIK gjengi Trondheim SUF(ml)s kritikk av den anarkistiske gruppa som er leda av bl.a. Jetne og Skarstein.

Landskonferanser.

SK har vedtatt at SUF(ml) skal avholde landskonferanser om faglig politikk og skolepolitikk. Invitasjon til laga vil bli sendt så snart tidspunkt og program er klart.

Annet.

AU har gitt Studieutvalget i oppdrag å arbeide med studieprogrammene for sympatisører, i samsvar med de idéene som kom fram på landsmøtet.

§) Direktiv til lag, grupper og kontakter angående landsdelsutvalg.

Post, spørsmål o.l. som ikke vedrører: bestillinger av materiell, henvendelser til studieutvalget (Studierapporter f.eks.), henvendelser retta spesielt til faglig utvalg og andre sentrale utvalg i Oslo, skal sendes til det av sentralkomiteens utvalg som de ulike lag og grupper sorterer under.

Kommentar.

Sentralkomiteen har vedtatt å opprette 4 landsdelsutvalg. Dette er gjort for å kunne utvikle kontakten med laga, for å øke lagas (gruppenes, kontaktenes) muligheter til å få støtte fra sentrale organer, for å få et fastere grep om utviklinga av forbundet, for å utvikle den demokratiske sentralismen i forbundet.

Opprettelsen av landsdelsutvalga betyr at spørsmål om foredragsholdere og innledere skal rettes til det av SKs utvalg som omfatter angjeldende område, der hvor utsendelsen av foredragsholdere o.l. er praktisk mulig.

Opprettelsen betyr videre at lagsrapporter, generelle og spesielle problemer tas opp med dette utvalget.

Utvalga omfatter:

Nord-Norge - plassert i Oslo
Trøndelag/Møre - plassert i Trondheim
Vestlandet - plassert i Bergen
Østland/Sørland - plassert i Oslo

Adresser til utvalga:

Sentralkomiteens Nord-Norge utvalg: (Foreløpig adresse)
SKUNN, c/o boks 6159
Etterstad, Oslo 6

" " " Trøndelag/Møre utvalg: (Foreløpig adresse)
SKUTM,
c/o boks 290
7000 Trondheim

" " " Vestlandsutvalg: SKUV,
c/o boks 2653,
5010 Møhlenpris

" " " Østland/Sørland: (Foreløpig adresse)
SKUØS,
c/o boks 6159,
Etterstad, Oslo 6

Sentralkomiteen i SUF(ml),
v/ arbeidsutvalget
Pål Steigan.